

Hegymegi Flóra

Ica néni

Ica néni szemén átesik a világ
a lépcsőházi kukákat hetente
rendbe teszi mondván
semmit nem képesek ezek
rendesen kidobni
nézze meg, ez is tiszta jó,
de mért nem a műanyagosa tette az
a valaki csak tudnám ki volt
az idegőrt papírdobozokon
legalább ott a név

Ica néni szemén
hályogtalan tisztaság
chilipaprikát természet
balkonládában a harmadikon
újrászövette a rattanszéke
ülését ennyiből már
újat is vehetett volna de
hiszen ő ezt szereti

Ica néni szeme
a kékből kiemelt
Passuth László szavait követi
gangvégi mámorban
napozik a tavalyi klórette
fürdőruhában lábait
áztatja valaki
szódamart exlavórjában
a szocializmusban
elvették a földjeiket
gyereket nem akart
sokan voltak testvérek
pelenkázta valamennyit

Ica néni szemében
a rosszul felszabdalt
nagypolgári lakások
élhetetlenek
nem lehet
beszerelni hozzá
ezért jár ki a padlásfeljáró
alatti darálósba
télen kétszer is
meggondolja

Az ördög

46

Az ördög azért nem alszik
mert nincsen meleg ágya
óvodában el nem hált álmait
rendre visszasírja
nem bújik bőrökbe csak a bőr alá
ahová a vérhígítót adják
nem oldódik csak oldoz
szerepzavarában
minden párkányra felkönyököl
valamennyi balusztrádon át-
a menetszélbe az IC-kocsiból
nehéz fejjel ki
hajol

Az ördög a részletekben lakozik
elaprózza magát
ugyanazon helyeken
rendez jelenetet
nem vesz ki szabadságot
hogyan is tudná
hirtelen összerakni magát
annyira elveszett közben
a részletekben

Az ördög mindent visz
amit ki nem ismertem
és azt mondja ne is
akarjak tudni róla
teát hoz a tálcán
csipketerítővel
madeleine-t mártogat
méreget mint egy öreg
madame vagy nagyanyám
aki olvasószemüveggel
a távoli jövőbe lát

Az ördög én magam vagyok
ha úgy vagyok magamon
kívül hogy vonalon belül
maradok
kidomborítom horpadásaim
és nézem forradásaim
hogyan simulnak el
Ölem az eleimtől teszem
függővé
az ördög tudja mikor
rontok megint